

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 49

Vydána dne 23. prosince 1969

Cena

OBSAH:

160. Zákon o státním rozpočtu československé federace na rok 1970
161. Zákon o některých důsledcích neoprávněného pobytu pracovníků v cizině
162. Zákon o vyznamenání Za zásluhy o Lidové milice
163. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 19/1968 Sb., o vysokých školách
164. Vyhláška ministra zahraničního obchodu, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 121/1968 Sb., o oprávnění k zahraničně obchodní činnosti
165. Vyhláška ministra zahraničního obchodu, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 136/1968 Sb., o zastoupení zahraničních podniků v Československé socialistické republice při provádění zahraničního obchodu
166. Vyhláška ministerstva financí České socialistické republiky, kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění socialistických zemědělských organizací
167. Vyhláška ministerstva vnitra České socialistické republiky, kterou se mění vyhláška ministerstva vnitra č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech
- O z n á m ě n í o vydání obecných právních předpisů

160

Z Á K O N

ze dne 18. prosince 1969

o státním rozpočtu československé federace na rok 1970

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Stanovení výše státního rozpočtu

[¹] Celkové příjmy státního rozpočtu federace se stanoví částkou 45 637 019 000 Kčs,
celkové výdaje státního rozpočtu federace se stanoví částkou 42 574 429 000 Kčs;
celostátní rozpočtový přebytek činí 3 062 590 000 Kčs.

[²] Vedle příjmů z činnosti federálních orgánů a organizací se stanoví jako příjem státního rozpočtu federace na rok 1970

50% podíl na výnosu daně ze mzdy,
10% podíl na výnosu daně ze zisku,^{*)}
33,1% podíl na výnosu daně z obrátu

a dále část odvodu z přerozdělení mezi výrobními hospodářskými jednotkami z České socialistické republiky určené k použití pro výrobní hospodářské jednotky řízené orgány Slovenské socialistické republiky a federace.

^{*)} u organizací, na něž se vztahuje zákon č. 133/1969 Sb., kterým se stanoví zásady pro zákony národních rad o podnikových daních a příspěvku na sociální zabezpečení.

(3) Z celkových výdajů státního rozpočtu federace činí:

a) dotace a subvence na financování vybraných akcí

— České socialistické republiky 1 173 370 000 Kčs

— Slovenské socialistické republiky 1 325 000 000 Kčs

b) dotace a subvence do rozpočtu Slovenské socialistické republiky na další rozvoj a na ekonomické vyrovnání rozdílů mezi Českou socialistickou republikou a Slovenskou socialistickou republikou 4 745 000 000 Kčs

c) dotace a subvence na vyrovnání úrovně společenské spotřeby Slovenské socialistické republiky 7 930 000 000 Kčs

d) dotace na přerozdělení mezi VHJ do rozpočtu Slovenské socialistické republiky 410 000 000 Kčs.

(4) Vláda Československé socialistické republiky upraví závazné ukazatele a limity státního rozpočtu federace v souladu se změnami státního plánu, změnami organizačními a při uvolňování prostředků z vládní rozpočtové rezervy, pokud tím nebude dotčena výše přebytku státního rozpočtu v odstavci 1 uvedená.

(5) Vláda Československé socialistické republiky upraví v rámci výše státního rozpočtu federace uvedeného v odstavci 1 a po projednání s vládou České socialistické republiky a vládou Slovenské socialistické republiky závazné dotace a subvence branného charakteru, poskytované ze státního rozpočtu československé federace do státních rozpočtů obou republik, dojde-li k neplnění úkolů, popřípadě ke vzniku nových úkolů.

(6) Nevyčerpané částky dotací a subvencí poskytnutých ze státního rozpočtu federace do státních rozpočtů obou republik na výdaje branného charakteru se po skončení roku odvedou do státního rozpočtu federace.

§ 2

Kontrola

(1) Vláda Československé socialistické republiky provádí kontrolu hospodaření s rozpočtovými prostředky federace zejména při projednávání návrhů zpráv, které vláda pravidelně podává Federálnímu shromáždění o plnění státního rozpočtu federace.

(2) Ministerstvo financí Československé socialistické republiky

a) soustavně hodnotí plnění státního rozpočtu federace ve všech jeho částech. Za tím účelem zejména kontroluje platby, které jsou příjmem státního rozpočtu federace a způsob využívání dotací a subvencí poskytovaných ze státního rozpočtu federace;

b) provádí periodické revize způsobu hospodaření s rozpočtovými prostředky ve federálních ministerstvech, federálních orgánech a v organizacích v oboru působnosti federace.

(3) Federální ministerstva, federální výbory a ostatní federální orgány státní správy odpovídají za hospodaření rozpočtovými prostředky v oboru své působnosti a za hospodaření těmito prostředky v organizacích, které patří do oboru jejich působnosti podle ustanovení zákona č. 8/1959 Sb., kterým se stanoví základní pravidla o státním rozpočtu a o hospodaření s rozpočtovými prostředky a předpisů podle něj vydaných.

§ 3

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Ing. Černík v. r.

161

Z Á K O N

ze dne 18. prosince 1969

o některých důsledcích neoprávněného pobytu pracovníků v cizině

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

[¹] Doba zaměstnání (pracovní činnosti) v cizině, popřípadě jiná započitatelná doba strávená v cizině, se započítává pracovníku (družstevníku), který jinak splňuje podmínky zápočtu této doby,

- a) pro určení doby praxe požadované ve mzdových předpisech pro výkon funkce nebo pro stanovení výše platu,
- b) do doby zaměstnání (pracovní činnosti) rozhodné pro určení dávek nemocenského pojištění a jiného obdobného zabezpečení a pro nárok na dávky důchodového zabezpečení (pojištění) a jejich výši,

jen jestliže se pracovník (družstevník) zdržoval mimo území Československé socialistické republiky s povolením příslušného státního orgánu.

[²] Z důvodů hodných zvláštního zřetele může povolit výjimku ústřední orgán nadřízený orgánu, který je příslušný rozhodnout o zápočtu doby zaměstnání (pracovní činnosti) v cizině.

§ 2

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Ing. Černík v. r.

162

ZÁKON

ze dne 18. prosince 1969

o vyznamenání Za zásluhy o Lidové milice

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

K ocenění mimořádných zásluh o Lidové milice se zřizuje vyznamenání Za zásluhy o Lidové milice I. a II. stupně.

§ 2

(1) Vyznamenání Za zásluhy o Lidové milice I. stupně se uděluje jednotlivcům i kolektivům za mimořádné, dlouholeté zásluhy o budování Lidových milicí, za trvale výrazné úspěchy v jejich činnosti a za soustavné vytváření vhodných podmínek pro jejich zabezpečování a budování.

(2) Vyznamenání Za zásluhy o Lidové milice II. stupně se uděluje jednotlivcům i kolektivům za zvlášť aktivní činnost, soustavně dobré plnění všech úkolů a za úspěšnou pomoc při budování Lidových milicí a zabezpečování jejich činnosti.

§ 3

Vyznamenání Za zásluhy o Lidové milice propůjčuje prezident Československé socialistické republiky na návrh ústředního výboru Komunistické strany Československa.

§ 4

(1) Vyznamenání Za zásluhy o Lidové milice I. stupně má tvar medaile z bílého kovu, na jejímž lici je znázorněna pěticípá hvězda s prostupujícím reliéfem Československé socialistické republiky. Dole je umístěna vavřínová ratolest. Na rubu je znázorněn vodorovně položený samopal, přes který je svisle položena lípová ratolest. Dole je nápis:

ZA ZÁSLUHY O LIDOVĚ MILICE. Stuha je červeno-modro-stříbrošedo-modro-červená v poměru 11 : 6 : 4 : 6 : 11. Medaile je ke stuze přivěšena závěsnou sponou ve tvaru štítku s emblémem Lidových milicí z bílého kovu. Průměr medaile je 33 mm.

(2) Vyznamenání Za zásluhy o Lidové milice I. stupně se nosí na levé straně prsou za vyznamenáním Za zásluhy — 10 let Lidových milicí I. stupně. Nosí-li se jen stužka, je napjata na pravouhlé liště 10 mm široké a 38 mm dlouhé, v jejímž středu je umístěna miniatura emblému Lidových milicí z bílého kovu.

§ 5

(1) Vyznamenání Za zásluhy o Lidové milice II. stupně má stejnou podobu a rozměry jako vyznamenání Za zásluhy o Lidové milice I. stupně; medaile i závěsná spona jsou raženy ze žlutého kovu. Stuha je červeno-modro-okrově-modro-červená v poměru 11 : 6 : 4 : 6 : 11.

(2) Vyznamenání Za zásluhy o Lidové milice II. stupně se nosí na levé straně prsou za vyznamenáním Za zásluhy — 10 let Lidových milicí II. stupně. Nosí-li se jen stužka, je napjata na pravouhlé liště 10 mm široké a 38 mm dlouhé, v jejímž středu je umístěna miniatura emblému Lidových milicí ze žlutého kovu.

§ 6

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Svoboda v. r.

Dr. Haneš v. r.

Ing. Černík v. r.

163

ZÁKON

ze dne 17. prosince 1969,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 19/1966 Sb., o vysokých školách

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 19/1966 Sb., o vysokých školách, se mění a doplňuje takto:

1. Za § 28 se vkládá nový § 28a tohoto znění:

„§ 28a

Pracovní poměr vysokoškolských učitelů skončí koncem semestru, v němž dosáhli 65. roku věku, neskončil-li z jiného důvodu dříve. Výjimky povoluje ministr školství.“

2. Ustanovení první věty § 46 odst. 4 se mění a zní:

„(4) Členy vědecké rady fakulty jsou děkan a proděkan.“

3. Za oddíl V se vkládá nový oddíl Va — Oprávnění ministra školství s § 55a, který zní:

„§ 55a

(1) V odůvodněných případech může ministr školství

a) jestliže nesouhlasí s návrhem, na němž se usnesla vědecká rada vysoké školy, předložit vládě svůj návrh na jmenování rektora; může též podat návrh na odvolání rektora;

b) nebyla-li potvrzena volba prorektorů vysokých škol, děkanů a proděkanů fakult a samostatných fakult, jmenovat tyto akademické funkcionáře, a to na dobu tří let z řad vysokoškolských učitelů, zpravidla z řádných nebo mimořádných profesorů nebo docentů; může též tyto funkcionáře odvolat i bez splnění podmínek uvedených v § 39 odst. 6, § 42 odst. 4 a § 45 odst. 4 cit. zákona;

c) zřizovat, zrušovat, rozdělovat a slučovat katedry, výzkumné ústavy, vědecká pracoviště, popřípadě jiné organizační útvary pro vědeckopedagogickou činnost a účelová zařízení vysokých škol a jmenovat i odvolávat jejich vedoucí;

d) uzavírat místo příslušných vysokých škol a fakult pracovní smlouvy a rozvažovat pracovní poměry s pracovníky vysokých škol na základě všestranného posouzení politickovýchovné, pedagogické, vědecké (umělecké), popřípadě jiné odborné činnosti;

e) pracovníky, kteří splňují morální, politické, pedagogické, vědecké (umělecké), nebo jiné odborné předpoklady, jmenovat docenty popřípadě předkládat vládě návrhy na jmenování řádných a mimořádných profesorů výjimečně bez habilitačního popřípadě jmenovacího řízení.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 nepatří příslušná ustanovení předchozích oddílů zákona.“

Čl. II

Ustanovení tohoto zákona se nevztahují na vojenské vysoké školy.

Čl. III

Pracovní poměr vysokoškolských učitelů, kteří dosáhli 65. roku věku před účinností tohoto zákona, skončí dnem 1. března 1970; výjimky povoluje ministr školství.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Svoboda v. r.

Dr. Hanes v. r.

Ing. Černík v. r.

164

VYHLÁŠKA

ministra zahraničního obchodu

ze dne 25. listopadu 1969,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 121/1968 Sb., o oprávnění k zahraničně obchodní činnosti

Ministr zahraničního obchodu stanoví podle § 2 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasilatelství:

Čl. I

Vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 121/1968 Sb., o oprávnění k zahraničně obchodní činnosti, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 2 bude znít:

„Dosavadní oprávnění k provádění zahraničně obchodní činnosti se považují v nezměněném rozsahu za oprávnění udělená podle ustanovení této vyhlášky.“

2. Za § 4 se připojuje další § 4a tohoto znění:

„§ 4a

Vzhledem k tomu, že rozhodování o zahraničně obchodní činnosti je neoddelitelné od provádění zásad zahraničně obchodní politiky a musí dbát hospodářské spolupráce se zahraničím (čl. 16 ústavního zákona o čs. federaci č. 143/1968 Sb.), náleží rozhodování o žádostech o udělení oprávnění k zahraničně obchodní činnosti ministerstvu zahraničního obchodu v součinnosti s věcně příslušným ústředním orgánem státní správy ČSSR, ČSR nebo SSR, příslušným podle sídla žadatele, zejména s ministerstvem obchodu ČSR nebo SSR.“

3. Poznámka k § 6 bude znít:

„Na hospodaření oprávněných organizací se vztahují příslušné předpisy, jež nejsou tímto ustanovením dotčeny.“

4. Dosavadní § 7 se zrušuje.

5. Dosavadní znění § 8 se zrušuje*) a nahrazuje tímto ustanovením:

„Dosavadní oprávnění podniků zřízených nebo určených podle zákona č. 119/1948 Sb.

zpřesní ministerstvo zahraničního obchodu po projednání s ministerstvem obchodu ČSR nebo SSR rozhodnutím podle § 2 odst. 3 citovaného zákona. O tom vydá ministerstvo zahraničního obchodu své rozhodnutí jednotlivým podnikům bez jejich žádosti.“

6. Za § 8 se připojuje další § 8a tohoto znění:

„§ 8a

Překročení rozsahu oprávnění k výkonu činnosti na základě uděleného oprávnění — včetně oprávnění podle § 8 — se považuje za porušení pracovní kázně odpovědného pracovníka příslušné organizace.“

Čl. II

Všechna dosavadní oprávnění k provádění zahraničně obchodní činnosti udělená podle vyhlášky ministra zahraničního obchodu č. 121/1968 Sb. ministerstvem zahraničního obchodu nebo ministerstvem obchodu ČSR nebo ministerstvem obchodu SSR do dne účinnosti této vyhlášky pozbudou platnosti, pokud je ministerstvo zahraničního obchodu v součinnosti s ministerstvem obchodu ČSR nebo SSR nepotvrdí do dvou měsíců od vydání této vyhlášky v celém nebo omezeném rozsahu. Organizace, kterým nebude potvrzeno oprávnění k zahraničně obchodní činnosti, mohou dokončit provádění smluv se zahraničními partnery uzavřených až do dne vydání této vyhlášky. Za tím účelem jsou organizace povinny předložit ministerstvu zahraničního obchodu až dosud nesplněné smlouvy k vidování.

Čl. III

V působnosti ministra zahraničního obchodu zůstává oprávnění podle § 2 odst. 4 zákona č. 119/1948 Sb., rozhodovat po projednání s ministrem obchodu ČSR nebo SSR o výjimkách z oprávnění jednotlivých organizací a podniků k provádění zahraničně obchodní činnosti.

*) Tím se stává bezpředmětnou poznámka k dosavadnímu znění § 8.

Čl. IV

Úplné znění vyhlášky bude uveřejněno ve Věstníku ministerstva zahraničního obchodu.

Čl. V

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Hamouz v. r.

165

VYHLÁŠKA

ministra zahraničního obchodu

ze dne 25. listopadu 1969,

**kteřou se mění a doplňuje vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 136/1968 Sb.,
o zastoupení zahraničních podniků v Československé socialistické republice při provádění
zahraničního obchodu**

Ministr zahraničního obchodu stanoví podle § 2 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasilatelství, a v dohodě s ministrem financí podle § 7a odst. 2 zákona č. 107/1953 Sb., o devizovém hospodářství, ve znění vyplývajícím ze zákona č. 64/1958 Sb.:

Čl. I

Vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 136/1968 Sb., o zastoupení zahraničních podniků v Československé socialistické republice při provádění zahraničního obchodu, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 se mění a zní takto:

„[¹] Zastoupení zahraničních podniků v Československé socialistické republice při provádění zahraničního obchodu v tuzemsku mohou přejímat a provádět československé socialistické organizace jen na základě oprávnění k zahraničně zastupitelské činnosti.

[²] Oprávnění k zahraničně zastupitelské činnosti uděluje organizaci na její žádost ministerstvo zahraničního obchodu v součinnosti s ministerstvem obchodu ČSR nebo SSR příslušným podle sídla žadatele.“] Při rozhodování o udělení oprávnění se přihlíží k potřebám československé zahraničně obchodní politiky a k možnosti organizace vykonávat zahraničně zastupitelskou činnost v souladu se zájmy československého hospodářství.“

2. § 2 se doplňuje takto:

a) druhá část bude znít:

„— provádění propagace pro zastupovaný zahraniční podnik a organizování jeho účasti na výstavách a veletrzích v Československé socialistické republice, avšak jen v souvislosti s jinou zastupitelskou činností“.

b) za čtvrtou část se zařazuje nová pátá část tohoto znění:

„— poskytování technických služeb a servisu (včetně garančních oprav) k výrobkům dováženým organizací oprávněnou k zahraničně obchodní činnosti a s jejím souhlasem“.

3. V § 4 odst. 1 se první věta mění a zní takto:

„Jednotlivé smlouvy o zastupování zahraničních podniků předkládají oprávněné československé socialistické organizace ministerstvu zahraničního obchodu, které je schvaluje v součinnosti s ministerstvem obchodu ČSR nebo SSR příslušným podle sídla žadatele. Československé socialistické organizace, jimž bylo uděleno oprávnění podle § 1, nesmějí před schválením jednotlivé smlouvy o zastupování vykonávat podle ní žádnou činnost. Československá smluvní strana musí proto ujednat se zahraničním podnikem, že podmínkou platnosti každé smlouvy o zastupování je udělení tohoto schválení.“

*] Příslušnost ministerstva zahraničního obchodu ve věcech upravených touto vyhláškou se opírá o stejné důvody, jež vyplývají z ustanovení § 4a vyhlášky č. 164/1969 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 121/1968 Sb.

4. § 5 se mění a zní takto:

„[¹] Ministerstvo zahraničního obchodu může v součinnosti s ministerstvem obchodu ČSR nebo SSR odmítnout schválení smlouvy, má-li za to, že neodpovídá zájmům československé zahraničně obchodní politiky. Přitom zkoumá zejména přiměřenost sazeb odměn, rozsah zastoupení a obchodně politická hlediska dotčená smlouvou. Může rovněž schválení odmítnout, neodpovídá-li obsah smlouvy předpisům o zahraničním obchodě nebo předpisům o devizovém hospodářství. Ministerstvo zahraničního obchodu může v součinnosti s ministerstvem obchodu ČSR nebo SSR schválení zrušit, jestliže provádění zastupitelské smlouvy odporuje předpisům o zahraničním obchodě nebo předpisům o devizovém hospodářství.

[²] Vykonal-li organizace zahraničně zastupitelskou činnost v rozporu se zájmy československé zahraničně obchodní politiky nebo československého hospodářství nebo porušuje-li předpisy uvedené v odstavci 1, může jí být oprávnění k zahraničně zastupitelské činnosti ministerstvem zahraničního obchodu v součin-

nosti s ministerstvem obchodu ČSR nebo SSR odňato.“

Čl. II

Organizace, které dosud vykonávají zahraničně zastupitelskou činnost, mohou ji vykonávat nejdéle do 31. ledna 1970. Po uplynutí této doby smí zahraničně zastupitelskou činnost vykonávat jen organizace, které bude uděleno oprávnění ministerstvem zahraničního obchodu podle této vyhlášky. Ministerstvo zahraničního obchodu může v součinnosti s ministerstvem obchodu ČSR nebo SSR povolit, aby výjimečně i organizace, které oprávnění nebylo uděleno, pokračovala ve smlouvě o zastupování uzavřené před nabytím účinnosti této vyhlášky, je-li to v zájmu československého hospodářství.

Čl. III

Úplné znění vyhlášky bude uveřejněno ve Věstníku ministerstva zahraničního obchodu.

Čl. IV

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Hamouz v. r.

166

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

České socialistické republiky

ze dne 16. prosince 1969,

kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění socialistických zemědělských organizací

Ministerstvo financí České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy a ostatními příslušnými ústředními orgány státní správy stanoví podle § 9 zákona o pojišťovnictví č. 82/1968 Sb. ve znění zákona č. 162/1968 Sb.:

Část I.

ROZSAH ZÁKONNÉHO POJIŠTĚNÍ

§ 1

Zákonné pojištění státních statků a jednotlivých zemědělských družstev pro případ škod na majetku se vztahuje na poškození nebo zničení

1. budov, silážních a senážních věží, ohradních zdí a plotů (dále jen „stavby“),
2. obilnin, luštěnin, olejnin, přadných rostlin, okopanin, léčivých, aromatických a kořeninových rostlin, chmele, tabáku, zeleniny, vinné révy a plicnin (dále jen „zemědělské plodiny“),
3. zásob z vlastní výroby zemědělské organizace,
4. strojů, jiných zařízení a ostatního mrtvého inventáře, jakož i zásob, které zemědělská organizace nevyrobila (dále jen „movité věci“),
5. hospodářských a jiných zvířat (dále jen „zvířata“)
 - a) požárem,
 - b) výbuchem,
 - c) bleskem,
 - d) vichřicí,
 - e) povodní nebo záplavou,
 - f) krupobitím,
 - g) sesouváním půdy, zřícením skal nebo zemín (pokud k nim nedošlo v souvislosti s průmyslovým nebo stavebním provozem),

- h) sesouváním nebo zřícením lavin, nebo
- i) pádem stromů, stožárů a jiných předmětů, nejsou-li součástí poškozené pojištěné věci.

§ 2

Zákonné pojištění se dále vztahuje na poškození nebo zničení

- a) staveb tíhou sněhu či námrazy;
- b) přadných rostlin, brambor, tabáku a zeleniny (s výjimkou zeleniny přezimované) mrazem v době od 21. března do 20. června;
- c) ozimých obilnin, ozimé řepky a podsevu víceletých plicnin vymrznutím;
- d) tabáku peronosporou.

§ 3

V rozsahu uvedeném v § 1 a v § 2 jsou pojištěny též socialistické zemědělské organizace, jejichž seznam je uveden v příloze.

Část II.

POJISTNÉ ZA ZÁKONNÉ POJIŠTĚNÍ

§ 4

Stanovení pojistného

- (1) Pojistné se stanoví na kalendářní rok.
- (2) Podkladem pro stanovení pojistného je:

- a) u staveb
— jejich pořizovací cena;
- b) u zemědělských plodin
— hodnota plánovaného množství sklizně jednotlivých druhů plodin vyjádřená v ceně, kterou si zemědělská organizace určí v rozmezí platných nákupních cen pro jednotlivé druhy plodin, nebo, není-li pro některý druh plodin nákupní cena vyhlášena, v ceně stanovené pro tento účel ministerstvem zemědělství a výživy;*)

*) Cenou se rozumí cena včetně všech případných příplatků (i diferenciálních) platná v době zjišťování podkladů pro výpočet pojistného.

c) u zásob z vlastní výroby

- hodnota zásob z vlastní výroby vyjádřená ve stejných cenách jako u písmena b);

d) u movitých věcí

- pořizovací cena movitých věcí;

e) u zvířat

- hodnota plánované hrubé živočišné produkce.

[³] Plánované množství sklizně jednotlivých druhů zemědělských plodin [odstavec 2 písm. b)] a hodnota plánované hrubé živočišné produkce [odstavec 2 písm. e)] se zjišťují z celoročního výrobně finančního plánu zemědělské organizace na příslušný kalendářní rok. Pořizovací cena staveb [odstavec 2 písm. a)], množství zásob z vlastní výroby zemědělské organizace [odstavec 2 písm. c)] a pořizovací cena movitých věcí [odstavec 2 písm. d)] se zjišťují z účetní evidence zemědělské organizace podle stavu vykázaného ke dni 1. ledna toho roku, za který se stanoví pojistné.

[⁴] Je-li zemědělská organizace zřízena v průběhu kalendářního roku, zjišťují se podklady pro stanovení pojistného ke dni vzniku organizace.

[⁵] Změní-li zemědělská organizace po zjištění údajů podle předchozích odstavců plánovanou výměru víceletých pícnin pěstovaných na semeno, je povinna tuto změnu bez zbytečného odkladu, nejpozději do osmi dnů, písemně oznámit pojišťovně za účelem úpravy pojistného.

§ 5

Vše pojistného

Pojistné činí z každých 100 Kčs ceny nebo hodnoty zjištěné podle § 4:

a) stavby [§ 4 odst. 2, písm. a)]	Kčs
— obytné a školní	0,08
— senážní a silážní věže	0,10
— ostatní	0,12
b) zemědělské plodiny [§ 4 odst. 2 písm. b)]	
— obilniny	2,60
— luštěniny	3,40
— olejniny a přadné rostliny	3,80
— okopaniny	2,10
— léčivé, aromatické a kořeninové rostliny	3,30
— chmel	5,70
— tabák	15,—
— zelenina	4,30
— vinná réva	8,—
— pícniny na semeno	2,70
— ostatní pícniny	2,—
c) zásoby, movité věci [§ 4 odst. 2 písm. c) a d)]	0,18
d) zvířata [§ 4 odst. 2 písm. e)]	0,12

§ 8

Výpočet a placení pojistného

[¹] Pojistné vypočte pojišťovna vždy na jeden kalendářní rok. U organizací vzniklých během roku se pojistné vypočte na dobu od jejich vzniku do konce kalendářního roku.

[²] Pojistné je splatné ve třech splátkách, a to prvních 20 % do 31. května, dalších 30 % do 31. července a zbývajících 50 % do 30. listopadu každého roku.

[³] Je-li zemědělská organizace s placením pojistného v prodlení, je povinna zaplatit pojišťovně poplatek z prodlení ve výši ½ promile z dlužné částky za každý den prodlení, počnaje 10. dnem po splatnosti; poplatek menší než 100 Kčs se nepožaduje. V případech hodných zvláštního zřetele může pojišťovna od požadování poplatku z prodlení zcela nebo zčásti upustit.

Část III.

PLNĚNÍ POJIŠTOVNY

1. Stavby

§ 7

[¹] Došlo-li k poškození nebo zničení stavby událostí uvedenou v § 1 nebo v § 2 písm. a) anebo v přímé souvislosti s takovou událostí, vyplácí pojišťovna částku odpovídající přiměřeným nákladům na opravu nebo znovuzřízení této stavby, sníženou podle stupně jejího opotřebení nebo jiného znehodnocení z doby před pojistnou událostí. Od takto určené částky odečte cenu zbytků poškozených nebo zničených částí stavby.

[²] Pojišťovna není povinna plnit, jestliže výše plnění za škody na všech stavbách zemědělské organizace, vzniklé z téže pojistné události anebo v přímé souvislosti s ní, nepřevyší celkem částku 1000 Kčs.

§ 8

Za poškození nebo zničení nedokončených staveb je pojišťovna povinna plnit podle § 7 jen tehdy, nese-li zemědělská organizace nebezpečí poškození nebo zničení takové stavby ze svého.

2. Zemědělské plodiny

§ 9

[¹] Byla-li zemědělská plodina událostí uvedenou v § 1 nebo v § 2 písm. b) a d) anebo v přímé souvislosti s takovou událostí poškozena nebo zničena v době od vysetí osiva nebo vysazení sadby do uskladnění sklizně, postupuje pojišťovna podle těchto zásad:

a) v součinnosti se zemědělskou organizací zjistí podle stavu kultury před pojistnou událostí v procentech rozsah poškození zemědělské plodiny na pozemku souvisele osazeném nebo osázeném;

- b) vypočte výnos tohoto pozemku podle jeho hektarové výměry a hektarového výnosu plánovaného zemědělskou organizací pro příslušný druh plodiny; není-li výnos tohoto druhu plodiny plánován, provede se výpočet podle hektarového výnosu plánovaného jinou zemědělskou organizací s obdobnými výrobními podmínkami;
- c) z vypočteného výnosu stanoví úbytek množství zemědělské plodiny stejným procentem, jakým byl určen rozsah jejího poškození;
- d) zjištěný úbytek množství vyjádří v ceně, ze které se ve smyslu § 4 odst. 2 písm. b) vycházelo při stanovení pojistného za příslušný druh plodiny. Jestliže postižená plodina nebyla uvedena v plánu, použije se pro výpočet plnění platná nákupní cena základní jakosti, popřípadě cena stanovená ministerstvem zemědělství a výživy.

(2) Částku zjištěnou podle předchozího odstavce vyplátí pojišťovna po odečtení obvyklých nákladů s ošetřováním, sklizením a dalším zpracováním postižené plodiny, které již nebylo nutno vynaložit.

(3) Jestliže byla za zničenou plodinu vypěstována plodina náhradní, jejíž výtěžek po odečtení nákladů s jejím vypěstováním, sklizením a dalším zpracováním je nižší, než by pojišťovna byla povinna plnit za původní zničenou plodinu podle odstavců 1 a 2, je povinna plnit jen ve výši odpovídající tomuto rozdílu. To platí přiměřeně i tehdy, jestliže náhradní plodina vypěstována nebyla, ačkoliv to agrotechnické zásady a objektivní podmínky umožňovaly. Pro výpočet výtěžku náhradní plodiny se použije stejná cena, jaká by byla použita při výpočtu plnění podle odstavce 1 písm. d).

(4) Byly-li zničeny keře vinné révy nebo babky chmele, je pojišťovna povinna vedle plnění podle předchozích odstavců uhradit též náklady potřebné k jejich novému vysazení.

(5) Byla-li zemědělská plodina poškozena nebo zničena při dopravě z pozemku, na kterém byla vypěstována, určí se plnění pojišťovny podle § 14 a 15.

(6) Neohlásí-li zemědělská organizace podle ustanovení § 4 odst. 5 zvýšení výměry víceletých pícnin pěstovaných na semeno oproti výměře, podle které bylo určeno pojistné, poskytne pojišťovna plnění v poměru, v jakém je původně stanovené pojistné k pojistnému, které by jí náleželo při splnění ohlašovací povinnosti zemědělskou organizací.

§ 10

Podle ustanovení § 9 je pojišťovna povinna plnit teprve tehdy, jestliže rozsah poškození na hlavní nebo vedlejší části plodiny na pozemku souvisle osetém nebo osázeném stejným druhem zemědělské plodiny dosáhne alespoň 10 %.

§ 11

(1) Jestliže se v důsledku událostí uvedených v § 1 a § 2 písm. b) a d) nebo v přímé souvislosti s takovou událostí zhoršila jakost raných brambor, zeleniny, tabáku, chmele a přadných rostlin a docílená realizační cena je proto nižší než cena, ze které se ve smyslu § 4 odst. 2 písm. b) vycházelo při stanovení pojistného za uvedené plodiny, je pojišťovna povinna uhradit tento rozdíl. Úhrada se neplatí za zhoršení jakosti, za něž bylo poskytnuto plnění již v rámci plnění podle § 9

(2) Podle stejných zásad je pojišťovna povinna plnit, jestliže se zpozdila sklizeň raných brambor a zeleniny.

§ 12

(1) Při škodách způsobených vymrznutím [§ 2 písm. c)] je pojišťovna povinna uhradit náklady na osivo, kterého bylo použito k osevu postižené plodiny a nutné náklady na práce spojené s novým osetím nebo dosetím.

(2) Podle předchozího odstavce je pojišťovna povinna plnit teprve tehdy, jestliže rozsah škody vymrznutím na pozemku souvisle osetém stejným druhem zemědělských plodin dosáhne u ozimých obilnin a ozimé řepky alespoň 10 % a u podsevu víceletých pícnin takového stupně, že je nutno porost na tomto pozemku nebo jeho části zaorat.

§ 13

Ustanovení § 9 o určování výše plnění neplatí, byla-li zničena sadba zeleniny, tabáku nebo jiné plodiny a k pojistné události došlo před přesazením sadby na definitivní stanoviště; pojišťovna je v takovém případě povinna plnit do výše nákladů, které byly před pojistnou událostí vynaloženy na vypěstování sadby, nejvýše však částku odpovídající ceně, za kterou lze nakoupit novou sadbu.

3. Zásoby z vlastní výroby zemědělské organizace

§ 14

(1) Byla-li událostí uvedenou v § 1 poškozena nebo zničena zásoba plodin z vlastní sklizně zemědělské organizace, vyplátí pojišťovna částku odpovídající ceně takového množství, o něž se zásoba snížila.

(2) Cenou podle odstavce 1 se rozumí cena, ze které se vycházelo při stanovení pojistného.

(3) Byla-li poškozena nebo zničena zásoba jiných věcí než plodin z vlastní sklizně, které však zemědělská organizace sama vyrobila, uhradí pojišťovna náklady na opravu poškozených věcí, popřípadě na pořízení věcí nových, nejvýše však částku ve výši nákladů, které bylo nutno na výrobu těchto věcí vynaložit. Jestliže by náklady na výrobu převýšily cenu, za kterou by zemědělská organizace tyto věci prodala, vyplátí pojišťovna jen tuto cenu.

(¹) Od částky určené podle předchozích odstavců odečte pojišťovna cenu zbytků a od částky určené podle odstavce 1 též částku, o kterou se zmenšily náklady s ošetřováním a dalším zpracováním, jež by jinak bylo ještě nutno vynaložit.

(²) Podle předchozích odstavců je pojišťovna povinna plnit také tehdy, byla-li věc poškozena, zničena, ztracena nebo odcizena v přímé souvislosti s některou z událostí uvedených v § 1.

§ 15

Pojišťovna není povinna plnit, jestliže výše plnění za škody na všech zásobách zemědělské organizace, vzniklé z téže pojistné události anebo v přímé souvislosti s ní, nepřevyší celkem částku 1000 Kčs.

4. Movité věci

§ 16

(¹) Byla-li movitá věc poškozena nebo zničena událostí uvedenou v § 1, vyplatí pojišťovna částku potřebnou na její opravu, a to až do výše odpovídající ceně, kterou věc měla bezprostředně před pojistnou událostí.

(²) Byla-li však věc poškozena tak, že ji nelze opravou uvést do předešlého stavu, nebo byla-li zničena, je pojišťovna povinna vyplatit částku ve výši ceny, kterou věc měla bezprostředně před pojistnou událostí.

(³) Cena, kterou měla věc bezprostředně před pojistnou událostí, se určí tak, že se od pořizovací ceny nové věci téhož druhu a téže jakosti nebo věci s ní srovnatelné odečte částka vyjadřující opotřebení, popřípadě jiné znehodnocení pojištěné věci z doby před pojistnou událostí.

(⁴) Od částky určené podle předchozích odstavců odečte pojišťovna cenu zbytků věci.

(⁵) Podle předchozích odstavců je pojišťovna povinna plnit také tehdy, byla-li movitá věc poškozena, zničena, ztracena nebo odcizena v přímé souvislosti s některou z událostí uvedených v § 1.

§ 17

(¹) Pojišťovna není povinna plnit, jestliže výše plnění za škody na všech movitých věcech zemědělské organizace, vzniklé z téže pojistné události anebo v přímé souvislosti s ní, nepřevyší celkem částku 1000 Kčs.

(²) Týká-li se pojistná událost peněz, je pojišťovna povinna plnit, jen pokud je měla zemědělská organizace u sebe v souladu s předpisy o pokladních operacích, a to

- a) bez omezení, byly-li uloženy v ohnivzdorné pokladně,
- b) nejvýše do 10 000 Kčs v ostatních případech.

5. Zvířata

§ 18

(¹) Bylo-li zvíře některou z událostí uvedených v § 1 usmrceno nebo v přímé souvislosti s některou z těchto událostí uhynulo, bylo nutně poraženo anebo se ztratilo, je pojišťovna povinna vyplatit částku, odpovídající ceně, kterou mělo zvíře bezprostředně před pojistnou událostí; tuto částku sníží o cenu zbytků.

(²) Pojišťovna není povinna plnit, jestliže výše plnění za škody na všech zvířatech zemědělské organizace, vzniklé z téže pojistné události anebo v přímé souvislosti s ní, nepřevyší celkem částku 1000 Kčs.

6. Zvláštní případy plnění

§ 19

(¹) Učinila-li zemědělská organizace opatření, která mohla vzhledem k okolnostem případu považovat za nutná k odvrácení bezprostředně hrozící pojistné události nebo která učinila ke zmírnění následku pojistné události, je pojišťovna povinna uhradit jí náklady, které na taková opatření vynaložila, byly-li úměrné ceně pojištěné věci.

(²) Pojišťovna však není povinna uhradit náklady na obvyklou údržbu nebo ošetřování pojištěné věci. Rovněž není povinna hradit náklady spojené s odvozem zvířat nebo masa nutně poražených zvířat na sanitní jatky.

§ 20

Pojišťovna je povinna uhradit zemědělské organizaci přiměřené náklady, které byla povinna vynaložit z důvodů bezpečnostních, hygienických nebo z jiného společenského nebo obdobného zájmu na odklizení zbytků pojištěné věci, poškozené nebo zničené pojistnou událostí.

Část IV.

SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 21

(¹) Zemědělská organizace je povinna písemně hlásit pojišťovně, že nastala pojistná událost, a to bez zbytečného odkladu, nejpozději však do osmi dnů ode dne, kdy se o tom dověděla; na požádání pojišťovny je povinna předložit doklady potřebné ke zjištění rozsahu pojistné události.

(²) Pracovníci pojišťovny zjišťují za součinnosti zemědělské organizace příčiny škody a její rozsah. O výsledcích tohoto zjištění se pořizuje zápis, který podepíší obě strany; jeden jeho stejnopis zůstává u zemědělské organizace.

§ 22

Porušila-li zemědělská organizace povinnosti stanovené právními předpisy k ochraně majetku před škodami nebo povinnosti stanovené v § 21

odst. 1 a mělo-li to vliv na vznik pojistné události nebo na zjištění rozsahu jejích následků, je pojišťovna oprávněna plnění přiměřeně snížit, nejvýše však o 20 %; bylo-li však toto porušení vědomé nebo nebylo-li splněno pojišťovnou požadované odstranění závad, je pojišťovna oprávněna plnění snížit až o 50 %.

§ 23

(¹) Šetření nutné ke zjištění rozsahu povinnosti pojišťovny plnit musí být provedeno bez zbytečného odkladu a je skončeno podpisem závěrečného prohlášení v zápisu pořizovaném podle § 21 odst. 2. Plnění pojišťovny je splatné do 15 dnů od podpisu závěrečného prohlášení.

(²) Nemůže-li být šetření skončeno do jednoho měsíce po tom, kdy se pojišťovna o pojistné události dověděla, je pojišťovna povinna poskytnout zemědělské organizaci přiměřenou zálohu, a to do 15 dnů ode dne, kdy zemědělská organizace o zálohu požádala.

(³) Je-li pojišťovna s placením v prodlení, je povinna zaplatit zemědělské organizaci poplatek z prodlení ve výši 1/2 promile z dlužné částky za každý den prodlení, počínajíc desátým dnem po splatnosti; poplatek menší než 100 Kčs se nehradí.

§ 24

Vzájemné splatné pohledávky uvedené v § 6 a v § 23 lze vyrovnat započtením.

§ 25

(¹) Majetkem podle § 1 se pro účely této vyhlášky rozumí majetek, který zemědělská organizace

- a) má ve vlastnictví nebo ve správě,
- b) má v trvalém užívání podle předpisů o správě národního majetku,
- c) užívá na základě opatření vydaného podle vládního nařízení čis. 50/1955 Sb., o některých opatřeních k zajištění zemědělské výroby,
- d) užívá podle dohody o dočasném užívání věci s jejím vlastníkem (správcem), na něž se nevztahuje zákonné pojištění.

Tímto majetkem se rozumí i zemědělské plodiny pěstované zemědělskou organizací.

(²) Za škody na věcech uvedených v odstavci 1 písm. d) je pojišťovna povinna plnit pouze tehdy, jestliže zemědělská organizace je povinna vlastníku (správci) věci nahradit škodu vzniklou pojistnou událostí. Plnění nesmí přesahovat náhradu škody, kterou zemědělská organizace je povinna poškozenému zaplatit.

§ 26

Pokud pojištění, na které se vztahuje tato vyhláška, není touto vyhláškou upraveno, řídí se toto pojištění ustanoveními občanského zákoníku, hospodářského zákoníku a předpisů vydaných k provedení těchto zákonů pro obor pojištění.*]

§ 27

S platností pro Českou socialistickou republiku se zrušuje vyhláška č. 106/1966 Sb., kterou se stanoví rozsah a podmínky zákonného pojištění socialistických zemědělských organizací.

§ 28

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970.

Ministr:

Lér v. r.

*] § 345 až § 370 obč. zákoníku č. 40/1964 Sb., § 358 až § 360 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., vyhláška min. financí č. 48/1964 Sb., o poj. podmínkách pro pojištění majetku.

Příloha k vyhlášce č. 188/1989 Sb.

S e z n a m**socialistických zemědělských organizací, na které se podle § 3 vyhlášky vztahuje zákonné pojištění**

1. Šlechtitelské a semenářské podniky a semenářské státní statky podřízené Osevě v Praze;
Velkovýkrmy podřízené oborovému podniku Velkovýkrmy Praha-Řepy;
Plemenářské podniky podřízené generálnímu ředitelství
Státních plemenářských podniků Praha-Řepy;
Statky a lesy Lázně Kynžvart, oborový podnik;
Státní statky v Tachově, oborový podnik, Tachov;
Státní statek v Mostě, národní podnik, Most;
Státní statky v Bruntále, národní podnik, Bruntál.
2. Společné družstevní podniky, pokud provozují zemědělskou činnost.
3. Školní statky středních zemědělských technických škol, zemědělských mistrovských škol, zemědělských odborných učilišť a školní zemědělské podniky Vysokých škol zemědělských.
4. Národní podniky Vojenské lesy a statky.
5. Velkochov laboratorních zvířat, národní podnik;
Léčivé rostliny, národní podnik.

167**VYHLÁŠKA****ministerstva vnitra České socialistické republiky**

ze dne 9. prosince 1969,

**kterou se mění vyhláška ministerstva vnitra č. 87/1964 Sb.,
o řidičských průkazech**

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady podle § 18 odst. 1 písm. a) vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích, ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 13/1965 Sb.:

§ 11 druhá věta zní:

„Doplňovacímu výcviku se však nepodrobuje žadatel o řidičské oprávnění skupiny D (§ 3 odst. 1); žadatel o řidičské oprávnění skupiny E (§ 3 odst. 2) se nepodrobuje doplňovacímu výcviku a zkoušce.“

Čl. I.

Vyhláška č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech, se mění takto:

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Grösser v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální statistický úřad v součinnosti s Českým statistickým úřadem a Slovenským statistickým úřadem

vydal v souladu s ustanoveními úst. zák. č. 143/1968 Sb., o československé federaci, a prováděcích předpisů k němu, podle § 28 odst. 2 písm. b) zák. č. 23/1963 Sb., o lidové kontrole a o národohospodářské evidenci, ve znění zák. opatření č. 1/1967 Sb., o změnách v organizaci a působnosti některých ústředních orgánů a podle § 13 odst. 3 vl. nař. č. 30/1958 Sb., kterým se stanoví zásady pro účetní evidenci (účetní zásady), ve znění čl. I vl. nař. č. 81/1965 Sb., o přesunu působnosti v oboru účetní evidence a o změně účetních zásad **Základní směrnice k státním statistickým a účetním výkazům pro vykazující jednotky platné od roku 1970 „I Všeob“ včetně příloh, uvedených v „Přehledu příloh k Základním směrnicím“ (č. V. 910/69 ze dne 18. srpna 1969).**

Předpis obsahuje společná ustanovení pro sestavování a předkládání státních výkazů vykazujícími jednotkami na všech úsecích národního hospodářství a společenského života a přehled příloh k Základním směrnicím, platných na jednotlivých úsecích národního hospodářství a společenského života, podle tohoto členění:

Označení přílohy	Název přílohy	Platnost od roku
2 Prům	Výroba v průmyslu	1970
3 Tech	Rozvoj vědy a techniky	1970
4 Proj	Projektové práce	1970
5 Iv	Investiční výstavba	1970
6 Iv Byt	Bytová výstavba	1970
7 Stav	Stavebnictví	1970
8/1 Zem	Zemědělská výroba	1970
8/2 Zem STS	Činnost strojních a traktorových stanic	1970
8/4 Zem Mel	Zemědělské meliorace	1970
9 Les	Lesní hospodářství	1970
10 Vod Hosp	Vodní hospodářství	1970
11 Nák	Nákup zemědělských výrobků	1970
12/2 Dop DZ	Závodová doprava	1969
12/3 Dop ČSAD	Silniční doprava ČSAD	1969
12/4 Dop měst	Městská doprava	1969
13/1 ODV	Odběratelsko-dodavatelské a výrobně spotřební vztahy	1970
13/2 Energ	Palivo-energetické hospodářství	1970
14 VO	Vnitřní obchod a veřejné stravování	1969
15 CR	Cestovní ruch	1969
16 MH-VD	Drobné socialistické podnikání	1969
17 Byt	Bytové hospodářství	1968
18 Nem Úr	Pracovní neschopnost a úrazovost	1968
19 SPS	Strojní početní stanice a výpočtová střediska	1969
20 Kádr	Učni (bez JZD)	1970
21/1 Práce všeob	Pracovníci a mzdy	1968
21/2 Práce Prům	Práce v průmyslu	1970
21/4 Práce Rozp	Práce v rozpočtových organizacích	1968

Označení přílohy	Název přílohy	Platnost od roku
21/5 Práce STS	Práce ve strojních a traktorových stanicích	1970
21/6 Práce Zem	Práce v zemědělských výrobních podnicích	1970
21/8 Práce Les	Práce v lesním hospodářství	1969
21/9 Práce ČSAD	Práce v ČSAD	1969
21/10 Práce VO	Práce ve vnitřním obchodě	1968
22 Dos	Doosidlování pohraničí	1970
23/1 Ceny M	Maloobchodní ceny zboží a služeb	1970
23/2 Ceny V	Velkoobchodní ceny	1970
23/3 Ceny N	Nákupní ceny zemědělských výrobků	1970
23/4 Ceny Stav	Ceny stavebních prací	1970
23/5 Ceny Prod	Ceny prodeje výrobků a služeb do zemědělství	1970
24 Zp	Základní prostředky	1970
25 Cel	Celní statistika	1969
26 Geo	Geologický průzkum a těžba živců	1970
30 Úč Hosp	Účetní výkazy hosp. organizací	1970
21 Úč RO a PO	Účetní výkazy rozpočtových a příspěvkových organizací	1970

Přílohy k Základním směrnici obsahují zvláštní ustanovení, určující povinnosti vykazujících jednotek při sestavování a předkládání výkazů diferencovaně podle jednotlivých úseků národního hospodářství a společenského života, zejména seznam státních výkazů, vysvětlivky k nim, výklad jejich ukazatelů, cesty, způsob a lhůty jejich předkládání.

Předpis zrušuje základní směrnice k státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky platné od roku 1968 — 1 Všeob [včetně příloh uvedených v „Přehledu příloh k základním směrnici“ s výjimkou těch příloh, které jsou v „Přehledu příloh k Základním směrnici“ tohoto předpisu ponechány v platnosti, vydané v edici „Směrnice a pokyny SSÚ“ (č. V. 297/68 ze dne 9. 10. 1967 a registrované v částce 4/1968 Sbírky zákonů) ve znění doplnků a změn uveřejněných ve Zpravodaji SSÚ, částka 11/1968, jež pozbývají platnosti předložením posledního výkazu za období roku 1969.

Předpis nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1970; byl vydán v prosinci 1969 v edici „Směrnice a pokyny čs. statistiky“ a lze do něj nahlédnout u FSÚ, ČSÚ, SŠÚ, krajských oddělení ČSÚ, oblastních odborů SŠÚ, okresních oddělení ČSÚ a SŠÚ a u příslušných ústředních orgánů.